

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201941
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418201941.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : E. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. E. XXX/X, XXX XX J. T., o zaplatenie 160,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150,96 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150,96 eur od 21.6.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 82,78 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.8.2018 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava- Ružinov, IČO:31 318 045 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 160,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 3.11.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlíčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá so žalovaným uzatvorila dňa 09.06.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 314,45 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 18,11 eur až do celkovej sumy vo výške 434,64 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil okrem akontácie iba sumu 261,10 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 27.08.2015 ho pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.10.2015 pôvodný veriteľ úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.10.2015 - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby po započítaní nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 9,60 eur predstavuje 160,56 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 5.8.2019 písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 16.7.2019 č.k.8Csp/134/2018-103 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.8.2019 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO:35 831 154 (ďalej len „žalobca“).

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.10.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 8.10.2019 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný vykonanie žiadnych dôkazov nenavrhol a zistil tento skutkový stav :

7. Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXXX zo dňa 13.6.2014 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 314,45 eur za účelom úhrady kúpnej ceny v tejto výške za žalovaným kupovaný tovar- zväračku. Kúpna cena zväračky bola 331,-eur, akontácia bola 16,55 eur a na zvyšok kúpnej ceny bol žalovanému poskytnutý úver. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 24 mesačnými splátkami s poistením vo výške 18,11 eur splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.7.2014, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 406,56 eur, celková suma s poistením 434,64 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 92,11 eur. Termín konečnej splatnosti bol 20. jún 2016. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 314,45 eur a celkových nákladov spotrebiteľa 92,11 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma, t.j. sume 406,56 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 29,33 % s tým, že RPMN je 29,33 % a priemerná hodnota RPMN 49,67 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené - poštová poukážka.

8. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil na úver okrem akontácie vo výške 16,55 eur v splátkach, ktoré platil v období od 16.7.2014 do 27.9.2016 sumu spolu 261,10 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu aj „pokuty“ vo výške spolu 21,89 eur ktoré žalobca v žalobe si neuplatnil a tiež položka označená ako „MP3“ vo výške 9,60 eur čo podľa tvrdenia v žalobe sú náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mal žalovaný v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 428,61 eur, čo po pripočítaní položky „MP3“ vo výške 9,60 eur a po odpočítaní ním uskutočnených úhrad vo výške 277,65 eur činí žalovanú sumu vo výške 160,56 eur. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 27.8.2015 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že na zmluve číslo 11370851 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 77,87 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak nedôjde k úhrade splátok, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalobca predložil aj list označený ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (čl. 11 spisu) zo dňa 28.10.2015 kde pôvodný veriteľ žalovanému oznamoval, že jeho dlh z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dôkaz o doručení, či aspoň odoslaní uvedenej písomnosti žalovanému žalobca nepredložil. V žalobe sám uviedol, že doručenkou nedisponuje.

9. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z

predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Predmetom zmluvy, ako je to v nej aj výslovne uvedené bolo dojednanie viazaného spotrebiteľského úveru slúžiaceho na úhradu časti kúpnej ceny žalovaným kupovaného tovaru, jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež relevantné zákonné ustanovenia o postúpení pohľadávky.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (13.6.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

12. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Následne v § 9 ods.2 tohto zákona sú uvedené náležitosti ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>>.

14. Podľa § 15 ods.1 ZoSÚ zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 524 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. /§ 526 ods.2 Občianskeho zákonníka./

19. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

20. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 314,45 eur, ktorý mal žalovaný vrátiť v splátkach vo výške 18,11 eur mesačne počas 24 mesiacov, spolu mal zaplatiť 434,64 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil sumu 277,65 eur, čo nebolo v priebehu sporu ničím spochybnené. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe. Žalovaný, ktorému žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný uzavrel s ním úverovú zmluvu, že boli mu riadne poskytnuté prostriedky vo výške 314,45 eur a že žalovaný doposiaľ zaplatil spolu s akontáciou len sumu 277,65 eur súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

21. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná, v časti nedôvodná.

22. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (13.6.2014), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že táto bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a že čo do dodržania základných náležitostí predpísaných v § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver jej nieť čo vytknúť, preto nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver v zmysle § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a veriteľovi podľa názoru súdu vznikol nárok na dohodnuté poplatky a úroky za úver.

23. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že ku dňu vyhlásenia rozsudku neuspokojený ostal z úveru nárok vo výške 150,96 eur. Žalobca preukázal postúpenie pohľadávky a predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2018 spolu s poštovým podacím hárkom zo dňa 22.11.2018 preukázal, že postupca VÚB Leasing, a.s., ktorý sa dňom 1.1.2018 stal právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na základe zlúčenia oznámil žalovanému, že pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Podmienky postupiteľnosti pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch boli splnené. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky.

24. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 150,96 eur do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradil, čo nespochybnil ani samotný žalovaný, hoci žaloba s prílohami mu bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, teda ak by chcel spochybniť základ či výšku voči nemu uplatneného nároku, mal dostatočný priestor tak urobiť, súd žalobe v časti nároku na

zaplatenie sumy 150,96 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

25. Z tvrdenia žalobcu, vyčíslenia žalovanej sumy v žalobe a z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že uplatnené boli aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, v prehľade splátok a úhrad označené ako „MP3“ vo výške 9,60 eur. Tie však priznať nebolo možné a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Tu súd najmä zdôrazňuje, že pôvodný žalobca v súvislosti s týmito nákladmi v žalobe uviedol len, že tieto majú základ v § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka, no žiadnym spôsobom nepreukázal, no ani netvrdil a nešpecifikoval aké konkrétne náklady mu v tejto súvislosti mali vzniknúť, prečo sú žiadané v danej výške a nebol preukázaný ani ich vznik, hoci práve žalobca nesie dôkazné bremeno.

26. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 160,56 eur od 3.11.2015 do zaplatenia.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 3.11.2015 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov ešte pôvodný veriteľ úver dňa 19.10.2015 po predchádzajúcom upozornení zosplatnil, o čom žalovaného mal informovať listom zo dňa 28.10.2015 (čl.11 spisu).

32. Súd však tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovaného celú sumu úveru zaplatiť najneskôr dňa 2.11.2015 s následným vznikom omeškania žalovaného dňa 3.11.2015 v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti považuje za nepreukázané.

33. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalobca síce predložil súdu upozornenie- „predžalobnú upomienku“ zo dňa 27.8.2015 s doručenkou na dôkaz upozornenia žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2015, no nepredložil žiaden dôkaz o tom, že toto oznámenie žalovanému skutočne odoslal, resp. doručil do sféry dispozície. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby právny predchodca žalobcu skutočne doručil oznámenie žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zosplatnenej sumy úveru a kedy sa tak malo stať. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez preukázaného doručenia takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovaný nemohol o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru ktorý sa od neho žiada, preto sa s

jeho plnením nemohol dostať ani do omeškania. Do doručenia mu takého oznámenia, ktoré preukázané nebolo totiž mohol poznať nanajvyšš výšku jednotlivých omeškaných splátok úveru. Preto nemožno ho zaviazat' k plateniu úroku z omeškania z celej zosplatnenej sumy spätne, už odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru jednostranným úkonom veriteľa, lebo vtedy jej výšku ešte poznať nemohol, ale priznať úrok z omeškania by bolo možné až po doručení mu oznámenia o zosplatnení úveru a márnom uplynutí lehoty na plnenie v ňom mu poskytnutej, čo zodpovedá aj všeobecnej úprave času plnenia v § 563 Občianskeho zákonníka.

34. Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni, keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo. Vzhľadom k tomu, že posledná splátka úveru uhradená mala byť podľa zmluvy dňa 20.6.2016, žalovaný odo dňa 21.6.2016 preukázateľne mešká so zaplatením celej nevrátenej sumy úveru. Sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 5 % ročne (ku dňu 21.6.2016). Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odo dňa 21.6.2016 preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením nevrátenej sumy úveru vo výške 150,96 eur a jeho omeškание trvá, uložil mu súd spolu so sumou 150,96 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150,96 eur od 21.6.2016 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky (náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 9,60 eur) žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy 9,60 eur súd žalobu zamietol a z dôvodov už uvedených zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za čas pred 21.6.2016 a nad sadzbu 5 % ročne.

35. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Uvedené však žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

37. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

38. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

39. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

40. V danom prípade žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 192,63 eur (160,56 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 32,07 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 160,56 eur od 3.11.2015).

41. Prisúdená istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 176,04 eur (150,96 eur ako prisúdená istina + 25,08 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 150,96 eur od 21.6.2016).

42. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 91,39 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 8,61 %.

43. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 8,61 % od úspechu žalobcu v rozsahu 91,39 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,78 %.

44. Postupujúc podľa § 255 ods.2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods.1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 82,78 %.

45. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.